

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at det ikke var Socialdemokratiet, der hindrede, at der kom en videreførelse af bevillingen på de 70 mio. kr. til grundforskningen. Det var Det Radikale Venstre, der efter finanslovaftalen 1987 gik ind i en regering, som ikke ønskede at videreføre realiseringen af øgede midler til grundforskningen.

Dernæst vil jeg gerne spørge hr. Rahbæk Møller, om det ikke er spild af tid nu at indlede forhandlinger med en undervisnings- og forskningsminister, som har et totalt anderledes udgangspunkt for vores forskningsinstitutioner og for de offentlige forskningsressourcer. Når der her i salen i dag er vist, at der er et andet parlamentarisk flertal, burde dette flertal så ikke sætte sig ned og formulere de rammer, sådan at vi var i stand til at præstere en forbedring af forsknings- og udviklingsbudgetterne på finansloven 1991, når der under debatten i dag har manifesteret sig et flertal?

Hr. Rahbæk Møller har jo med sine bemærkninger i dag sat det største oppositionsparti og det største parti i Folketinget uden for døren med sine bemærkninger om, at når vi ikke vil stemme for dagsordenen, er vi ikke med ved forhandlingsbordet; ergo er det alternative flertal ikke med ved forhandlingsbordet.

Burde hr. Rahbæk Møller ikke sige: Nu da vi glædeligvis har fået konstateret, at der er et andet forskningspolitisk flertal i folketingssalen, ønsker SF ikke at opretholde den dagsorden på baggrund af det, som undervisnings- og forskningsministeren – jeg ved ikke, om det var ministeren selv, der ønskede at lade det sive ud til pressen i går, men det kom ud til pressen, nemlig at der skal reduceres med 10 pct. inden 1993. Burde det alternative flertal så ikke sætte sig ned og sige: Nu har vi for en gangs skyld et flertal, der ønsker en anden politik end den nuværende regering?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne spørge hr. Frank Jensen, hvordan de 70 mio. kr., som Socialdemokratiet så generøst var med til at donere til dansk grundforskning for et par år siden, var prioriteret. Hvad var det for en planlægning og udpegning

af specielle ressourcemeråder, der fulgte med de 70 mio. kr.? Der var ingenting, og jeg ved, at universitetsrektorerne rev sig fortvivlet i håret og sagde: Hvad skal vi stille op med disse penge, som vi pludselig får sendt? Det er udmærket med penge, men vi skal have programmer, vi skal have mandskab, og vi skal have planlægning til at gøre det.

Jeg forstår ikke, at Socialdemokratiet ikke kan tage den ganske udmærkede dagsorden, der foreligger, og som er foreslået af fem partier her i Folketinget. Den giver anledning til at påvirke forskningsplanlægningen her i landet. Det er en enestående chance for Socialdemokratiet til at være med. Jeg er skuffet over, at de ikke vil gå ind for dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Der bliver snart mange gentagelser i denne debat, men endnu en gang vil jeg slå fast: Vi sætter ikke Socialdemokratiet uden for forhandlingerne. Det, jeg har gjort, er, at jeg har henvist til en skik, som vi ofte har måttet leve med, nemlig at hvis vi ikke har stemt for et eller andet, opleves det, som om vi er sat uden for forhandlingerne. Vi vil meget gerne bryde denne tradition. Det skal ikke være os, der holder Socialdemokratiet udenfor.

Dernæst må jeg endnu en gang gøre opmærksom på, at det flertal, som hr. Frank Jensen henviser til, åbenbart ikke er et flertal uden om regeringen, efter hvad CD's ordfører har sagt her i dag. Men hvis Socialdemokratiet indkalder til forhandlinger med disse fire partier, hvis der kommer noget af det, kommer vi da. Jeg er nu ikke ked af, at vi har fået indkaldt til nogle forhandlinger, som på nogle andre punkter – hvor det altså ikke handler om budgetter – har lidt mere udsigt til at lykkes. Men hvis Socialdemokratiet, Kristeligt Folkeparti og CD inviterer os, møder vi gerne op; og hvis der kan laves noget, er vi med.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne i anledning af hr. Rahbæk Møllers sidste bemærkninger gøre opmærksom på, at Socialdemokratiet lægger vægt på, at vi kan stå bag indholdet af og det parlamentariske flertal for de dagsordener, vi vedtager her i Fol-